

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.278 van 28 januari 1998
in de zaak A. 52.098/X-7799.**

In zake : de gemeente ZEMST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
Regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32, bus 7.

tussenkomen de partij :

1. Walter VAN MOER,
2. Lutgarde VAN RENTERGHEM,
3. Ferdinand VAN MULDER,
4. Lisette VAN VAERENBERGH,
5. Josephus PAELINCK,
6. Francine VAN DAELE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
gemeente ZEMST op 3 juni 1993 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van het besluit van 1 maart
1993 van de Vlaamse minister van Openbare Werken,
Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden
waarbij het beroep ingesteld door de consoorten
VAN MOER-VAN RENTERGHEM, VAN MULDER-VAN VAERENBERGH en
PAELINCK-VAN DAELE tegen de beslissing van 9 december
1991 van het college van burgemeester en schepenen van
de gemeente ZEMST wordt ingewilligd en waarbij aan voor-

noemden de vergunning wordt afgegeven voor het verkavelen van gronden gelegen te Zemst (Weerde) aan de Weverstraat, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 246h, 246k, 253/c2, 253e, 249g, 249f en 249h;

Gelet op het arrest nr. 44.288 van 30 september 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 26 januari 1994;

Gelet op de beschikking van 27 januari 1994 die de tussenkomst van Walter VAN MOER, Lutgarde VAN VAERENBERGH, Ferdinand VAN MULDER, Lisette VAN VAERENBERGH, Josephus PAELINCK en Francina VAN DAELE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de beschikking van 4 maart 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 1997, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 14 januari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
van Advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de
verwerende partij, en van Advocaat M. DENYS, die ver-
schijnt voor de tussenkommende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat Josephus PAELINCK en zijn
echtgenote Francina VAN DAELE eigenaar zijn van een
woonhuis met grond gelegen te Zemst (Weerde),
Weverstraat 15, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 246 h
en k; dat Walter VAN MOER en zijn echtgenote Lutgarde
VAN RENTERGHEM, en Ferdinand VAN MULDER en zijn echt-
genote Lisette VAN VAERENBERGH, onverdeelde eigenaars
zijn van gronden gelegen te Zemst (Weerde), aan de
Weverstraat, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 253/2c,
253 e, 249 f, 249 g en 249 h; dat op 19 juli 1991 de
echtgenoten VAN MOER-VAN RENTERGHEM en PAELINCK-
VAN DAELE bij het gemeentebestuur van Zemst een aanvraag
hebben ingediend tot het verkavelen van deze gronden in
zestien loten; dat de aanvraag tevens de aanleg van een
nieuwe verkeersweg omvat; dat in zitting van 5 september
1991 de gemeenteraad van Zemst de beslissing heeft
genomen tot "vaststelling rooilijn verkaveling
45/90 Weverstraat"; dat de bedoelde beslissing o.m.
vermeldt :

"Art. 1. De rooilijn voor het openbaar domein, in
de verkaveling 45/90 Weverstraat op naam van
PAELINCK-VAN DAELE en VAN MOER-VAN RENTERGHEM, vast

te stellen met een breedte van tien meter voor de wegenis, zoals voorzien op het verkavelingsplan, en eveneens lot 7 van de verkaveling op te nemen in het openbaar domein als plein, en de rooilijn ter hoogte van dit plein te laten samenvallen met de vooropgestelde perceelsgrenzen van het geciteerde lot";

dat bij ontstentenis van advies van de gemachtigde ambtenaar, de verkavelingsaanvraag bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 9 december 1991 werd geweigerd; dat, bij gebreke van ontvangst van een beslissing van de bestendige deputatie binnen de termijn van artikel 55, § 1, derde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans, artikel 53, § 1, derde lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de aanvragers op 17 juni 1992 beroep hebben ingesteld bij de Vlaamse Executieve; dat daarop de bestreden beslissing werd vastgesteld; dat zij de verkavelingsvergunning verleent; dat de beslissing van 5 september 1991 van de gemeenteraad niet wordt geëerbiedigd; dat lot 7 immers niet wordt opgenomen in het openbaar domein maar deel uitmaakt van de verkaveling;

Overwegende dat de verwerende partij het belang van de gemeente ZEMST betwist; dat zij stelt dat de gronden liggen in een woonzone, dat de goede ruimtelijke ordening niet bedreigd wordt en "wat de gemeente vraagt, nl. een speelplein en het slopen van een woning gelegen aan de Weverstraat 16, totaal overbodig is en vreemd aan stedenbouwkundige vereisten";

Overwegende dat de tussenkommende partijen eveneens het belang van de gemeente betwisten; dat zij doen gelden dat "het gemeentebestuur vooreerst nooit tegen het principe (is) geweest dat de bewuste gronden verkaveld zouden worden, integendeel (, dat) tevens de rooilijnen reeds goedgekeurd (waren) bij beslissing van de gemeenteraad dd. 5 september 1991 (, dat) in het

beroepschrift de gemeente slechts (verwijst) naar "haar verantwoordelijkheid voor een goed ruimtelijk beleid en het realiseren van de gelijkheid tussen de rechtsonderhorigen" (, dat) het beroep tot nietigverklaring bijgevolg afgewezen (dient) te worden wegens gebrek aan belang in hoofde van de gemeente ZEMST, nu niet kan vastgesteld worden waaruit de planologische concepties van de gemeente ZEMST zouden bestaan, noch hoe deze geschonden zouden kunnen zijn (, dat) de vereiste van kosteloze grondafstand om een speelplein in te richten vreemd (is) aan een goede ruimtelijke ordening die beroepster zou voorstaan";

Overwegende dat de gemeente ZEMST repliceert dat zij lot 7 niet wenst te bestemmen tot "speelplein", maar tot openbaar plein en dat "de gemeente, door de aanleg van een plein in een woongebied na te streven, wel degelijk de behoorlijke ruimtelijke ordening binnen de gemeente voor ogen had, en bijgevolg in deze procedure een belang heeft als verantwoordelijke voor een goed ruimtelijk beleid binnen haar grenzen";

Overwegende dat luidens artikel 57bis van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 56 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aan de gemeenteraad de bevoegdheid is gegeven om, indien de verkavelingsaanvraag de aanleg van nieuwe verkeerswegen omvat, een besluit te nemen over de zaak van de wegen alvorens over de verkavelingsaanvraag kan worden beslist; dat de gemeente van het rechtens vereiste belang doet blijken bij de vernietiging van een verkavelingsvergunning die volgens haar is verleend met de schending van de bevoegdheid van de gemeenteraad om zich voorafgaandelijk uit te spreken over de zaak van de wegen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat in een vierde middel de verzoekende partij onder meer de schending aanvoert van "het soevereine besluit van de gemeenteraad van de gemeente ZEMST genomen op 5 september 1991 tot vaststelling van de rooilijn 45/90 Weverstraat (...) evenals van art. 45, § 5, 57 en 57bis van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en de artikelen 28 en 28bis van de wet van 10.04.1841 op de buurtwegen"; dat de verzoekende partij het middel nader uiteenzet als volgt :

"Overeenkomstig de wet van 10.04.1841 op de buurtwegen is de gemeente gehouden, alvorens een nieuwe weg kan worden geopend, de rooilijnen daarvan vast te stellen (art. 28 & 28bis).

Het behoort tot de soevereine bevoegdheid van de gemeenteraad om niet alleen de rooilijnplannen goed te keuren doch eveneens om de tracés van de wegen goed te keuren. De gemeenteraad heeft zulks gedaan bij besluit van 5 september 1991 (stuk 23). Daarbij zijn aan de raad twee plans ter bespreking voorgelegd, datgene dat werd opgemaakt door de verkavelaars en datgene dat werd opgemaakt door de gemeente. Na beraadslaging over beide plannen is de gemeenteraad tot een Besluit gekomen. Daarin is bepaald :

'Besluit :

Art. 1. :

De rooilijn van het openbaar domein, in de verkaveling 45/90 Weverstraat op naam van PAELINCK-VAN DAELE en VAN MOER-VAN RENTERGHEM, vast te stellen met een breedte van 10 meter voor de wegenis, zoals voorzien in het verkavelingsplan, en eveneens lot 7 van de verkaveling op te nemen in het openbaar domein als plein en de rooilijn ter hoogte van dit plein te laten samenvallen met de voorgestelde perceelsgrenzen van het geciteerde lot.'

Het is vanzelfsprekend dat er geen lot van een verkaveling kan vergund worden dat gelegen is binnen de goedgekeurde rooilijnen zoals deze door de gemeenteraad zijn vastgesteld, zonder het soevereine besluit van de gemeenteraad impliciet te schenden";

Overwegende dat de verwerende partij niet antwoordt op het middel; dat zij wel ter terechtzitting voor het eerst aanvoert dat de beslissing van 5 september 1991 van de gemeenteraad van ZEMST over de zaak van de wegen vals is, dat door het Hoog Comité van Toezicht "een onderzoek is ingesteld" en "het dossier

hangende (is) bij de heer Procureur des Konings van Brussel onder notitienummer 25.97.3019/96";

Overwegende dat de tussenkomenende partijen antwoorden dat het besluit van 5 september 1991 van de gemeenteraad onwettig is omdat "het vastleggen van rooilijnen een bevoegdheid is die aan het college van burgemeester en schepenen is toegewezen"; dat zij in de laatste memorie daaraan toevoegen dat "indien zou vaststaan dat van dit stuk grond helemaal geen 'plein' zou gemaakt worden dat zou deel uitmaken van de wegenis, het ook de gemeenteraad niet toekwam om zich in het besluit dd. 5 september 1991 uit te spreken over de opname van de grond in de wegenis door het bepalen van de rooilijn", dat de gemeente het heeft over een "speelplein" en een "speelweide" en een "groen speelplein", of nog een "groene recreatiezone" en een "speelweide (met speeltoestellen)" en "speelweide gazon", dat "in deze omstandigheden nog bezwaarlijk beweerd (kan) worden dat de stellingname van de gemeenteraad in het besluit dd. 5 september 1991 over de opname van lot nr. 7 in het openbaar domein kan doorgaan als beslissing 'over de zaak van de wegen' in de zin van het door beroepster ingeroepen artikel 57 bis § 1 van de stedenbouwwet, (dat) de gemeenteraad, althans wat dit punt betreft, haar oordeel (heeft) gegeven over gebeurlijk aan de verkavelaars op te leggen lasten, zonder dat dit oordeel betrekking heeft op de kwestie van de wegenis (, dat) in dergelijk geval de overheden die oordelen over de verkavelingsaanvraag niet gebonden (zijn) door de beslissing van de gemeenteraad";

Overwegende dat blijkens een bericht van 15 november 1996 het dossier onder notitienummer 25.97.3019/96 door het openbaar ministerie zonder gevolg werd gerangschikt; dat aan het procedure-incident uitgelokt door de verwerende partij geen verder gevolg moet worden gegeven;

Overwegende dat in de beslissing van 5 september 1991 van de gemeenteraad van ZEMST sprake is van een plein; dat de omstandigheid dat de gemeente in de loop van de annulatieprocedure zou aanduiden waarvoor dit plein precies moet dienen niet voor gevolg heeft dat de bedoelde beslissing geen beslissing is van de gemeenteraad over de zaak van de wegen overeenkomstig artikel 56, § 1, 2°, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat voorts artikel 123, 6°, van de Nieuwe Gemeentewet, dat een omzeggens woordelijke overname is van artikel 90, 7°, van de vroegere gemeentewet, de voordien bestaande bevoegdheidsregeling omtrent de vaststelling van de rooilijnen niet heeft gewijzigd; dat de bepaling van artikel 123, 6°, van de Nieuwe Gemeentewet, naar luid waarvan het college van burgemeester en schepenen de rooilijn vaststelt, zo moet worden verstaan dat het college als uitvoerend orgaan van de gemeente ermede belast is de rooilijn op individuele vraag aan te geven; dat de loutere uitvoeringsbevoegdheid die het college van burgemeester en schepenen terzake heeft, trouwens blijkt uit dezelfde wetsbepaling waarin wordt gesteld dat het college de rooilijn vaststelt met inachtneming van de algemene plans aangenomen door de hogere overheid; dat uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 december 1970 tot wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, met name Parl. St., Senaat, 1969-1970, 525, 57-58, waarbij artikel 57bis in de stedenbouwwet werd ingevoegd, blijkt dat de wetgever aan de gemeenteraad de uitsluitende bevoegdheid heeft gelaten om te oordelen over de aanleg van nieuwe wegen, de tracéwijziging en de verbreding of opheffing van bestaande gemeentelijke wegen, en dat het gemeenteraadsbesluit hieromtrent bindend is, niet alleen voor het college van burgemeester en schepenen dat uitspraak doet over een aanvraag tot verkavelingsvergunning, maar

ook voor de administratieve overheden die in beroep over deze aanvraag beschikken;

Overwegende dat de minister een verkavelingsvergunning heeft verleend waarin lot 7 als een kavel is opgenomen; dat deze beslissing de vastgestelde rooilijn schendt; dat de vraag of de beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen al of niet wettig is, niet relevant is aangezien de minister in beroep slechts over een verkavelingsaanvraag kan beslissen nadat de gemeenteraad een beslissing over de wegen heeft genomen, én in overeenstemming met deze beslissing; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 1 maart 1993 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden waarbij het beroep ingesteld door de consoorten VAN MOER-VAN RENTERGHEM, VAN MULDER-VAN VAERENBERGH en PAELINCK-VAN DAELE tegen de beslissing van 9 december 1991 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ZEMST wordt ingewilligd en waarbij aan voornoemden de vergunning wordt afgegeven voor het verkavelen van gronden gelegen te Zemst (Weerde) aan de Weverstraat, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 246h, 246k, 253/c2, 253e, 249g, 249f en 249h.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op achttienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor een zesde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	D. MOONS,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.